

П Р И Ч А О Т А Т А Л И Ј И

Ова прича говори о једном љубоморном, малом дечаку од пет година, који треба да добије млађу сестру. Беба је добила име Наталија, али је он зове Таталија.

Таталија је беба која расте у стомаку његове маме. Сви се радују беби -мама, тата, баке, деке, све мамине другарице, мамина кума. Сви се радују осим дечака чија ће она бити сестра. Њену прву слику из стомака показала му је мама, тада је имала само пет милиметара. Он ту ништа није видео, али му је мама рекла да је то беба. Она је ту слику радосно показивала свима - тати, баби, другарицама, куми ... и сви редом су одушевљено гледали ту „кобајаги“ бебу. Следећи пут мама је опет донела слику и на њој се већ видела беба. Баба и деда су му говорили да је баш лепо што ће имати сестру, говорили су да, пошто је он старији да ће је пазити и чувати. И његова небиситерка Цеца се радовала беби Таталији. Радовала се што ће бити девојчица па ће јој облачити лепе хаљине и правити лепе фризурице. Дечак је због свега тога постао љут, мораћу све да делим са Таталијом.

Мами је растао стомак, тата се радовао, а њему је све ишло на живце. Родитељи су га водили у куповину ствари за бебу. Увек су га питали да изабере нешто али сам ја увек бирао оно што се мени мање свиђа. Њему су купили опрему за експерименте иако им то није било у плану, а и било је много скупо.

Вест да се мама породила стигла је у пола ноћи, рекли су му да је добио сестру, а стигла је и торта са натписом Таталија - тј. Наталија и у коју је он убацио читав лакат. После је дошао тата припит и послао га на спавање. Он је тада решио да говори ЈОТАНСКИ. Једно јутро је дечак са баком и татом отишао у породилиште да доведу бебу и маму кући. Када је наишла мама текле су им сузе када га је загрлила. Беба је почела да плаче, била је много ружна и он то никоме није рекао. Онда је он у својој машти слао Таталију на многа страшна места. Таталија је само спавала и била је много жута. Мамам је била веома забринута, а тата је позвао доктора, доктор је установио да је беба добила жутицу. Поново су беба и мама отишли у болницу. Сви су били забринуте и сви су заборавили на дечака, сви осим Цеце. Цеца га је ставила у кревет на спавање, а онда га је тата затекао како у њиховој соби мирише мамин шал. Тата га је загрлио и питао да ли брине за сестру, и погодио је. Он је заиста био забринут за сестру Таталију. Таталију су сунчали неком лампом и убрзо ће се вратити кући.

Заспао је у татином кревету и ту је крај ове приче. Нова почиње кад Таталија стигне кући из болнице.

О ПИСЦУ: Весна Алексић је рођена у Обреновцу, 1958.године. Дипломирала је на Филозофском факултету у Београду, 1981. Ради као сарадник у предшколству. Пише од 1987. Године, највише за децу и адолесценте. До сада је објавила неколико романа. Аутор јр више радио драма, монодрама за децу и једне монодраме за одрасле.